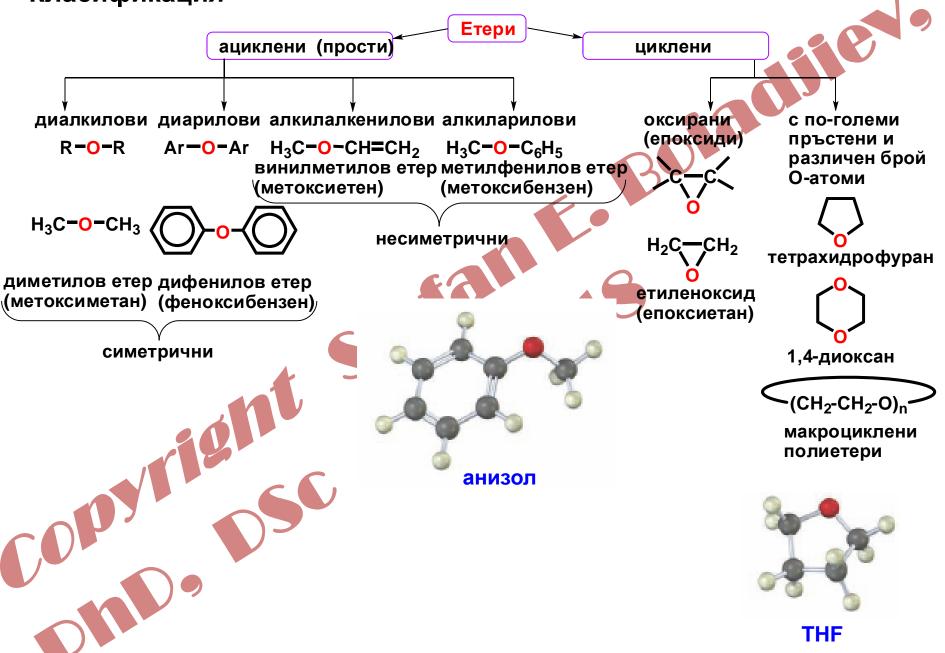
Copyright Stefan E. Boiadjiev, PhD © 2018

16. Етери и циклени етери, тип "корона", епоксиди. Структура и изомерия. Получаване, синтез на Уилямсон, епоксиди от вицинални халохидрини, окисление на етилен. Химични свойства на етери – разкъсване в кисела среда, пероксиди. Оксониеви соли и реакциите им в $S_N 1$, $S_N 2$ и E1. Химични свойства на епоксиди – нуклеофилно отваряне на пръстена, с Гринярови реагенти. Пероксиди и епоксиди в биохимични трансформации.

Етерите притежават групировката R-O-R' и както алкохолите може да се разглеждат като производни от вода, с два въглеводородни остатъка. Те може да са алкил, арил или винил, а кислородният атом може да е в отворена верига или в пръстен.

Класификация

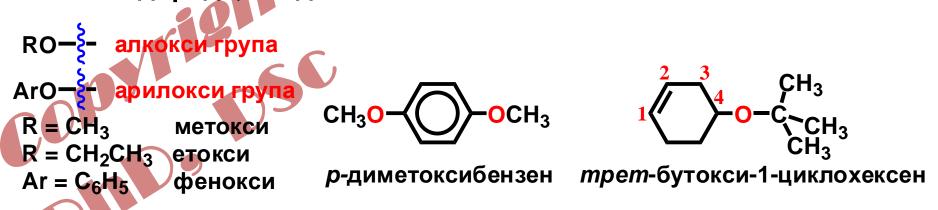

Номенклатура:

✓ За по-просто построени етери се посочват наименованията на въглеводородните остатъци по азбучен ред и се добавя думата "етер".

$$H_3$$
С С H_3 H_3 С С H_3 H_3 С H_3

✓ Когато присъстват други, по-старши функционални групи, етерната част е заместител, който общо се нарича алкокси (арилокси) група и се наименува с представка корена на името на въглеводорода, следван от -окси.

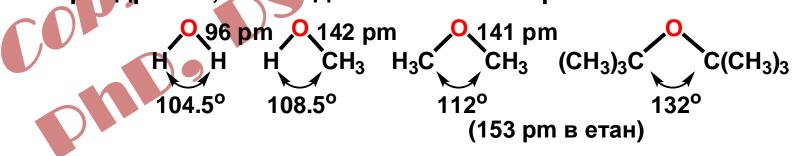
Наименованията образувани по втория начин са по заместителна номенклатура, която се прилага за съединения с много посложен строеж; за по-просто построените етери се предпочита функционална номенклатура.

стителна Радикало-функционал

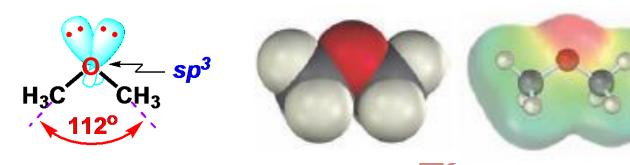
	Same of Michigan	адикано функционанна
CH ₃ OCH ₃	метоксиметан	диметилов етер
CH ₃ CH ₂ OCH ₂ CH ₃	етоксиетан	диетилов етер
CH ₃ (CH ₂) ₃ OCH ₃	1-метоксибутан	бутилметилов етер
C ₆ H ₅ OCH ₂ CH ₃	етоксибензен	етилфенилов етер
$C_6H_5OC_6H_5$	феноксибензен	дифенилов етер

Структура и изомерия

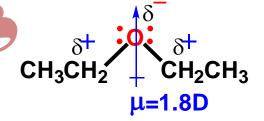
Кислородът в етерите е *sp*³ хибридизиран. Геометрията е почти същата както на водата. Валентният ъгъл е приблизително тетраедричен, 112° в диметиловия етер.

(В други източници се допуска *sp*² хибридизация на О, с две различни свободни електронни двойки (на хибридна и на нехибридизирана, перпендикулярна орбитала.)

Етерите притежават диполен момент, от сумиране на локалните диполи по поляризираните С-О връзки.

147 pm CH₂C 144 pm C-0-C 61.5°

Орбиталният молекулен модел на оксираните е подобен на циклопропана. В плоския пръстен има значително ъглово напрежение.

Старото понятие "метамерия" е отхвърлено и не се употребява повече. Погрешна е: https://bg.wikipedia.org/wiki/Изомерия

CH₃CH₂OCH₂CH₃

CH₃OCH₂CH₂CH₃

Метилпропиловият етер е обикновен структурен (конституционен) изомер на диетиловия етер – различни по структура вериги са свързани с О атом.

В етерите е възможна конформационна изомерия поради сравнително свободно въртене около О-С връзките. То може да се затрудни от близки обемисти групи или от включване на етерния фрагмент в циклична структура с ограничена мобилност.

Редица етери са биосинтетични продукти в живата природа. Съставки в етерични масла са анетол (в анасоново масло) и евгенол (в карамфилово масло).

HO-

Диарилетер е тироксин, Т4 – хормон на щитовидната жлеза, който регулира метаболизма (на въглехидрати, синтез на протеини, растеж на кости).

комплекс

Моненсин А е полиетерен антибиотик използван в храна на едри преживни животни.

тироксин

COOH

 H_2N

Синтез на етери: синтез на Уилямсон, епоксиди от вицинални халохидрини, окисление на етилен

Междумолекулна дехидратация на алкохоли.

$$2 \text{ CH}_3\text{CH}_2\text{OH} \xrightarrow{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{CH}_3\text{CH}_2\text{OCH}_2\text{CH}_3 + \text{H}_2\text{OCH}_2\text{CH}_3 + \text{H}$$

Индустриален метод за получаване на диетилов етер; при сравнително ниска температура за да се потисне елиминиране. Механизмът е бимолекулно нуклеофилно заместване на хидроксилна група след протонирането и .

Ограничен до първични алкохоли защото 2° и 3° се дехидратират вътрешномолекулно по *Е1* до алкени.

Присъединяване на алкохоли към алкени

Електрофилно присъединяване с киселинна катализа.

Етери се синтезират също от алкени чрез

алкоксимеркуриране-демеркуриране.

стирен живачен трифлуороацетат

1-метокси-1-фенилетан 97%

циклохексен

етилциклохексилов етер 100%

Продуктът е по Марковников.

Синтез на Уилямсън

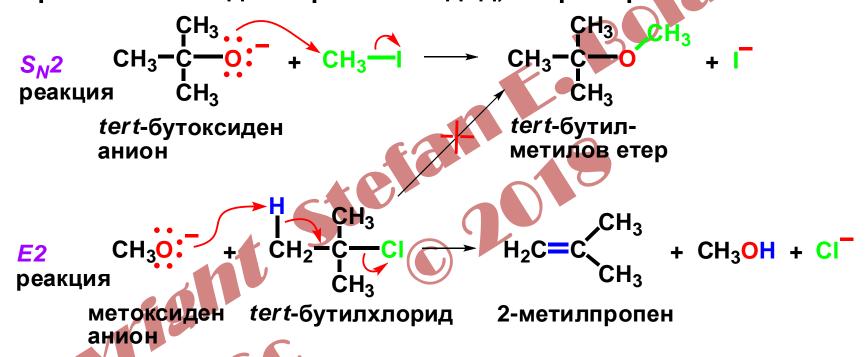
От алкоксид или ареноксид и халогенопроизводно или тозилат се получава етер.

$$R-X + Na^{+} O-R' \longrightarrow R-O-R' + NaX'$$
 $Ar-X + Na^{+} O-Ar' \longrightarrow Ar-O-Ar' + NaX'$
 $X = халоген$

Алкоксидът се генерира лесно от алкохол и Na или NaH.

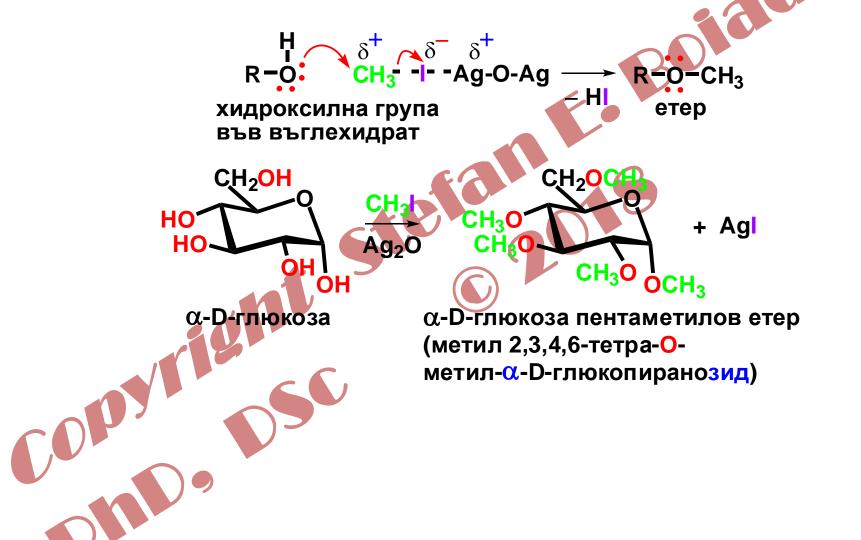
Синтезите на Уилямсън протичат по типичен $S_N 2$ механизъм.

Първичните халогениди и тозилати реагират най-успешно в синтези на Уилямсън, но с вторични и третични може да стане конкурентно *E2* елиминиране. Синтезът е улеснен в реда CI < Br < I. Когато е необходим несиметричен етер се избира позапречен алкоксид и първичен йодид, например:

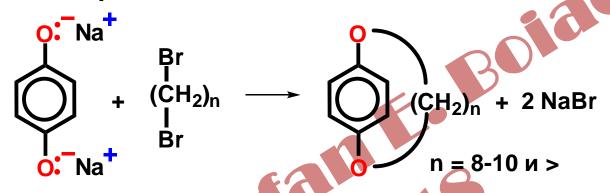

Обратният избор не води до трет-бутилметилов етер.

Арилхалогенидите са малко реакционноспособни в реакция на Уилямсън поради малката подвижност на халогена. Една вариация в условията на синтеза на Уилямсън включва Ag_2O като мека база, която поляризира допълнително C-I връзката и улавя йодида като неразтворим Ag_1 . Реакцията е полезна в химията на въглехидратите.

Чрез същата реакция е възможен синтез на макроциклени етери от дихалогенопроизводни и диалкоксиди. Трябва да се прилага подходящо (голямо) разреждане за да се избегне получаване на линейни олигомери.

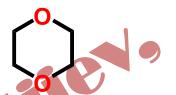
Метилови етери се синтезират сравнително лесно с използване на CH_2N_2 или $(CH_3O)_2SO_2$. И двата реагента са изключително силни алкилиращи агенти и са канцерогенни, но диазометанът е опасен за здравето и с острата си токсичност.

$$R-OH + CH_2N_2 \longrightarrow R-O-CH_3$$
 диазометан $Ar-OH + (CH_3O)_2SO_2 \longrightarrow Ar-O-CH_3 + CH_3O-SO_2-OH$ диметилсулфат

Някои прости циклични етери са:

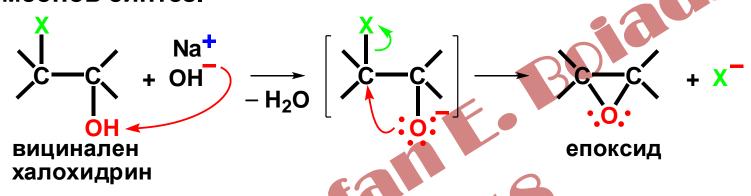
тетрахидрофуран тетрахидропиран

Тетрахидрофуран (THF) и 1,4-диоксан се синтезират чрез киселинно-катализирано дехидратиране (както синтеза на Et₂O), съответно, на 1,4-бутандиол и на диетиленгликол (HOCH₂CH₂OCH₂CH₂OH). Последният се синтезира от частична хидролиза на етилен оксид. Тетрахидропиранът се получава от хидриране на дихидропиран, който се синтезира от THF производно.

Най-малкият цикличен етер, етилен оксид или оксиран, има особено значение в синтеза и индустрията поради високата си и разнообразна химична реактивност. Груповото наименование на циклен, тричленен етер е епоксид (старо) или оксиран.

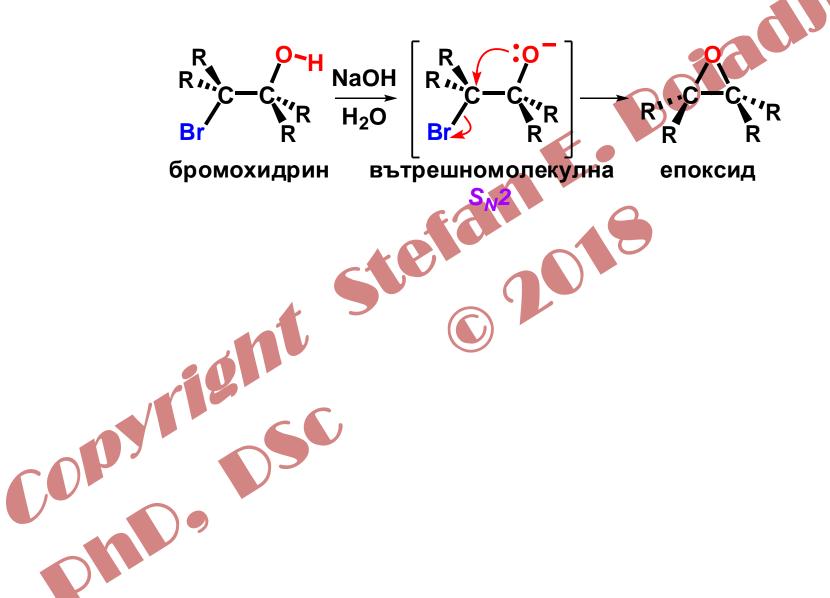
Оксирани се получават от вицинални халохидрини (получавани от присъединяване на H₂O и X₂ към C=C) чрез реакция с основа. Тя е нуклеофил и методът е вид вътрешномолекулен Уилямсонов синтез.

Приложение:

циклохексен *транс*-2-хлороциклохексанол

1,2-епоксициклохексан В тази реакция нуклеофилният алкосиден йон и електрофилният алкилхалогенид се намират в една и съща молекула:

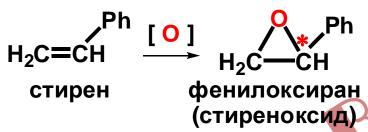

Производството на етиленоксид годишно е > 20 млн тона, което говори за използването му в голям мащаб в промишления синтез. Главен и икономичен метод за получаването на етиленоксид е окисление на етилен с въздух и сребърен катализатор.

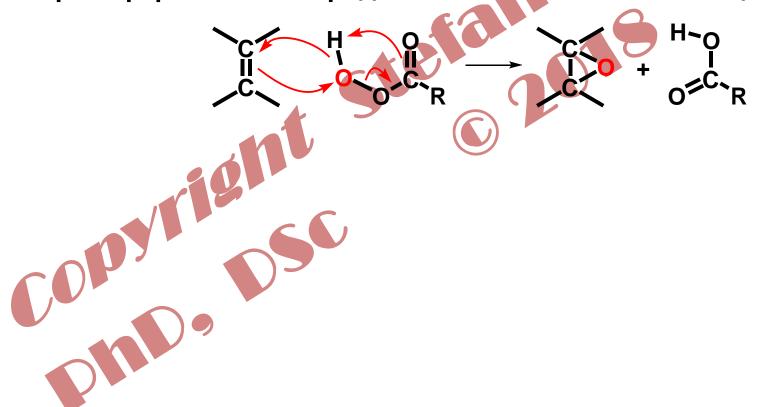
$$H_2$$
С= CH_2 O_2 O_2 O_3 O_2 O_4 O_5 O_5 O_5 O_5 O_6 O_7 O_8 O

Епоксиди се синтезират лабораторно чрез окисление на алкени с пероксикиселина – типично с *m*-хлоропербензоена киселина (*m*-CPBA, реакция на Прилежаев).

Стиреноксид се синтезира промишлено главно през вицинален хлорохидрин, но лабораторно може да се получи с окислителя *m*-CPBA.

Трансферът на кислороден атом от *m***-СРВА се осъществява:**

Химични свойства на етери

Разкъсване на етерна връзка в кисела среда

Етерната връзка е устойчива спрямо много реагенти и затова алкохоли се защитават като етери. Снемането на защитата обикновено става с HI или HBr, но HCI не разкъсва етерна връзка.

$$CH_2CH_3$$
 $CH_3CHCO_2H + HI \xrightarrow{100^{\circ}C} CH_3CH_2I + CH_3CHCO_2H$

2-етоксипропанова к-на йодоетан млечна к-на

$$CH_2CH_3$$
 НВг, H_2O $\to$ + CH_3CH_2 Вг етилфенилов етер фенол бромоетан

Киселинното разкъсване е типично нуклефилно заместване по S_N 1 или S_N 2 механизъм, в зависимост от структурата на субстрата.

Етери с 1° и 2° алкилови групи реагират по S_{N}^{2} механизъм, в който Γ или Br^{-} атакува протонирания кислороден атом от помалко запречената страна. В примера, не се формира изопропилйодид и етанол.

$$CH_3$$
  CH_2 CH_3 CH_3 CH_3 CH_4 CH_3 CH_4 CH_3 CH_5 CH_5 CH_5 CH_5 CH_6 CH_6 CH_7 CH_8 CH_8

Етери с 3° , бензилови или алилови групи се разкъсват по $S_N 1$ или E1 механизъм, защото се образуват по-стабилни карбениеви йони. Например, разкъсване на *трет*-бутилов етер по E1 се провежда при ниска температура. Подобна реакция се прилага в лабораторния синтез на пептиди (Вос група).

mpem-бутилциклохексилов етер циклохексанол 2-метилпропен

Окисление, формиране на пероксиди

Етерите (особено нискомолекулните) се окисляват от въздуха по радикалови реакции до хидропероксиди, R-O-OH, и пероксиди, R-O-O-R'.

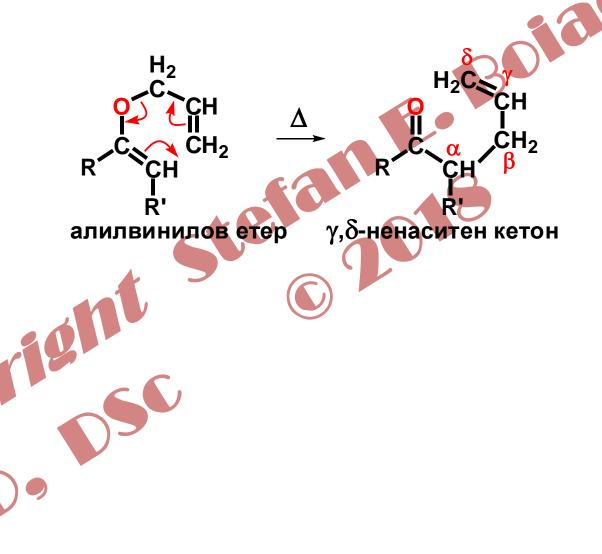
Образуването на пероксиди е опасно защото те са избухливи съединения. Особено опасно е образуването на пероксиди в стар диетилов етер (обикновен лабораторен разтворител), след дестилация до сухо. В търговския Et₂O се добавя антиокислител.

Етерите са устойчиви в алкална среда. Те не проявяват киселинни свойства.

Прегрупировка на Клайзен

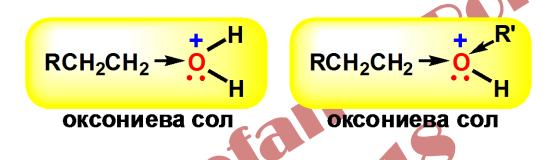
Тя е специфична реакция за алилфенилов етер и алиларилови етери. Извършва се по съгласуван механизъм с термично активиране.

Подобна прегрупировка претърпяват алилвиниловите етери до т.н. γ , δ -ненаситен алдехид или кетон.

Оксониеви соли, техни реакции по $S_N 1$, $S_N 2$ и E1 механизъм

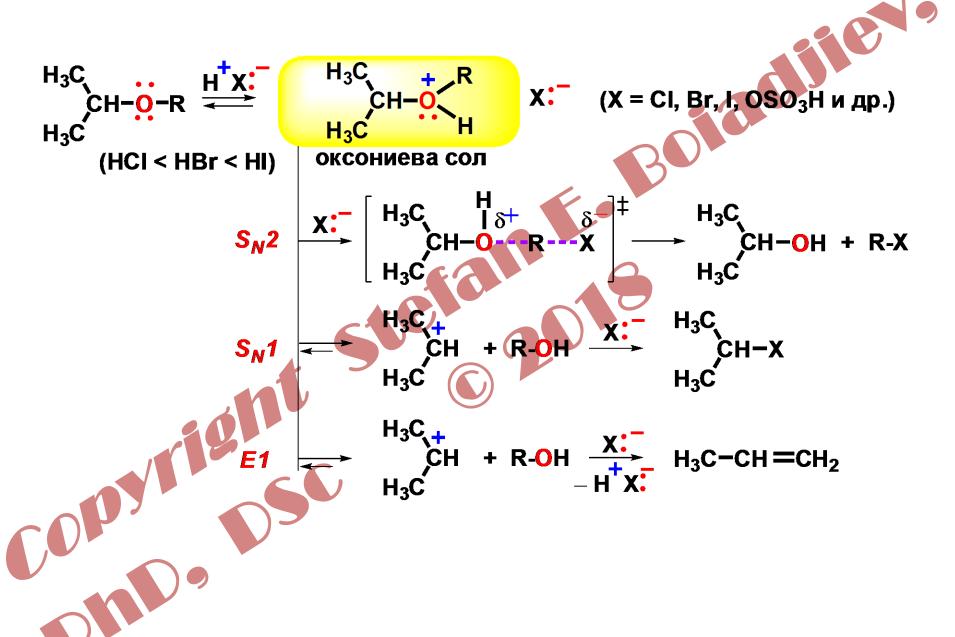
Както вече бе разгледано в Тема 15, алкохолите образуват оксониеви соли след протониране. Оксониеви соли формират и етерите в кисела среда. Най-често киселината е Н или НВг.

Оксониевите соли от етери с първични и (донякъде) вторични алкилови групи реагират в S_N^2 заместителна реакция до алкохоли (разкъсване на етера). Оксониевите соли с третична и вторична алкилова група реагират по S_N^1 механизъм до алкилхалогенид или в елиминиране по E^1 до алкен.

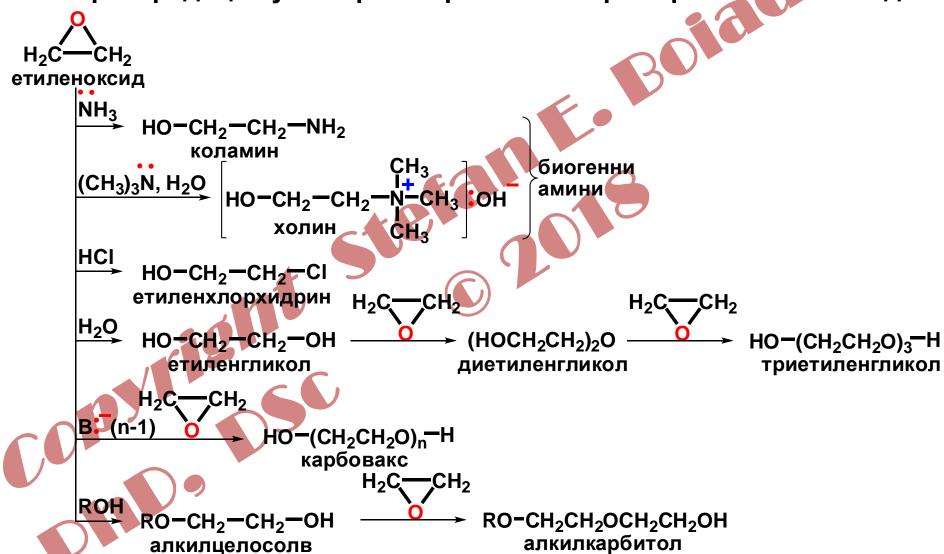
Важно е да се запомни, че етерна връзка се разкъсва в кисела среда най-лесно от страната на първичния алкилов остатък, R.

Трансформации на оксониеви соли в резюме:

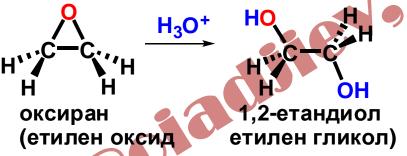
Химични свойства на епоксиди Нуклеофилно отваряне на пръстена

Тричленният оксиранов пръстен е много напрегнат и лесно се отваря с редица нуклеофилни реагенти. Примери с етиленоксид:

В зависимост от условията са възможни:

✓ Киселинно-катализирано отваряне на оксиранов пръстен

$$\begin{array}{c} H \\ \hline \\ H \\ \hline \\ H \\ \end{array}$$

$$\begin{array}{c} H \\ \hline \\ H \\ \end{array}$$

$$\begin{array}{c} H \\ \hline \\ OH \\ \hline \\ OH \\ \end{array}$$

$$\begin{array}{c} H \\ \hline \\ OH \\ \hline \\ OH \\ \end{array}$$

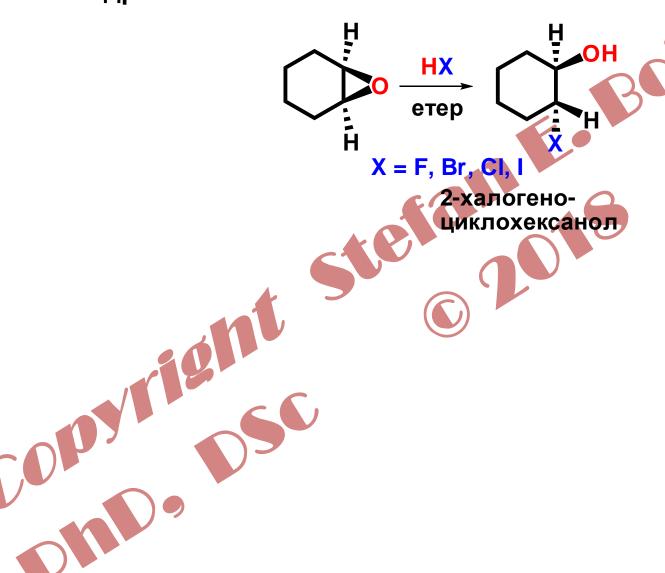
$$\begin{array}{c} H \\ \hline \\ OH \\ \hline \\ OH \\ \end{array}$$

1,2-епоксициклохексан

транс-1,2-циклохександиол 86%

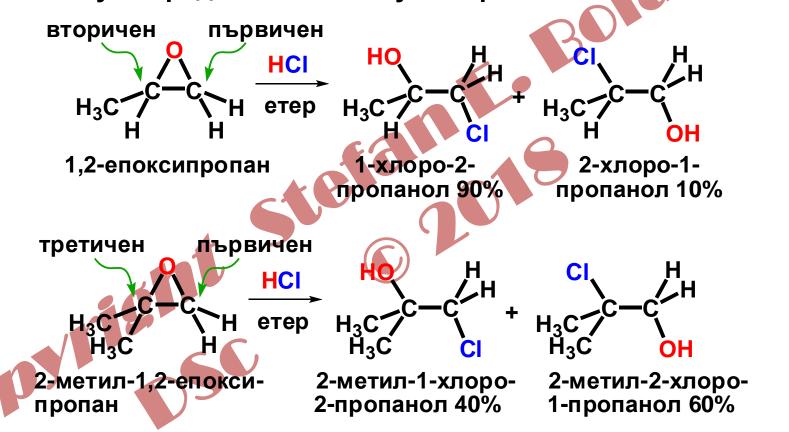
Епоксидният пръстен се разкъсва до 1,2-диол (вицинален диол) във водна киселина. Механизмът е S_N 2 с киселина катализа.

Ако киселинният реагент не съдържа вода (напр. HBr газ разтворен в сух етер), епоксидът се превръща в *транс-*халохидрин.

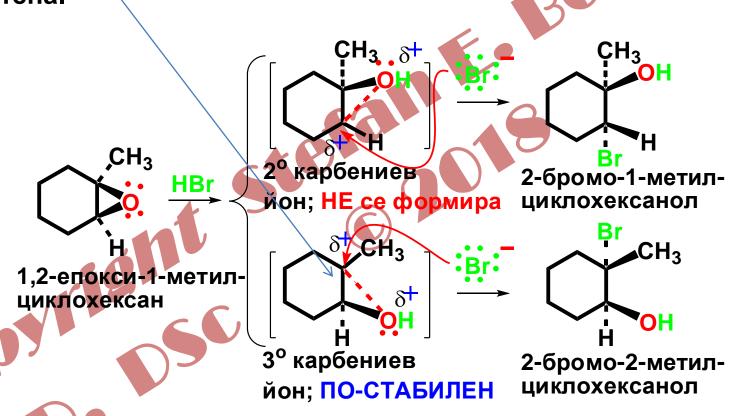
Региоселективност

Когато единият от С атомите в оксирана е първичен, а другият – вторичен, нуклеофилът атакува по-малко запречения първичен С. Това не се случва, обаче, когато вторият С атом е третичен – той се атакува предпочетено от нуклеофила.

Обяснението не е елементарно защото механизмът не е чисто $S_N 2$, нито $S_N 1$.

Явно е, че преходното състояние на киселинно-катализираното отваряне на епоксид има подобна на $S_N 2$ геометрия, но също и изразен $S_N 1$ карбокатионен характер. Тъй като положителният заряд в протонирания епоксид е споделен по-пълно с позаместения С, атаката на Br^- е върху по-запречения въглерод в пръстена.

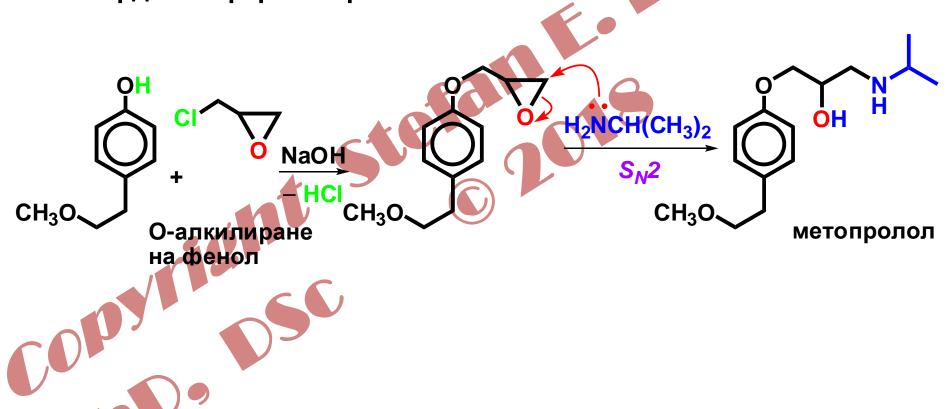
✓ Катализирано от основа отваряне на оксиранов пръстен

За разлика от други етери, оксираните се отварят и с основа и с нуклеофили (силни бази). Въпреки че, етерният кислород е лоша напускаща група в $S_N 2$, пръстенното напрежение е причина за реакцията с основи, например хидроксиден анион.

$$CH_2$$
  $OH^ CH_2OH^ H_2O$ $OH^ CH_2OH^ H_2O$ $OH^ CH_2OH^ OH^ O$

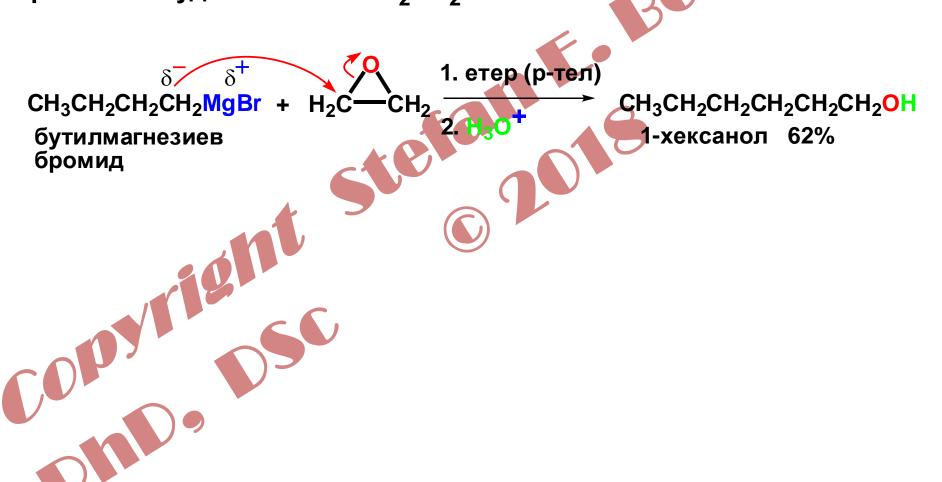
Това е типична $S_N 2$ реакция, в която нуклеофилът атакува помалко стерично запречения С от пръстена. В примера, отварянето му става изключително както е показано.

Високата реакционна способност на оксирановия пръстен се използва широко в органичния синтез, включително във фармацевтичната промишленост. Пример за реакция на един амин като нуклеофил в реакция с оксиран е синтезът на метопролол – β-блокер, прилаган за лечение на хипертония, миокарден инфаркт и аритмия.

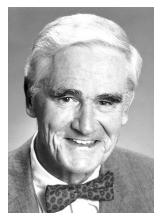
✓ Реакции на епоксиди с Гринярови реагенти

Подобно нуклеофилно отваряне на тричленния пръстен се случва когато Гриняров реагент, със своята карбанионна част, взаимодейства с епоксид. Често се използва самият етиленоксид, с който въглеводородната верига в Гриняровия реагент се удължава с –СН₂СН₂ОН.

Етери тип "корона", краун етери

Този специален тип макроциклени етери, съдържащи фрагменти $-\text{ОСH}_2\text{CH}_2-$ и други подобни, са открити през 1960те от Ч. Педерсен. Той, заедно с Доналд Крам и Жан-Мари Лен получават Нобелова награда "за тяхното развитие и използване на молекули със структуро-специфични взаимодействия с висока селективност" – ражда се областта «супрамолекулна» химия.

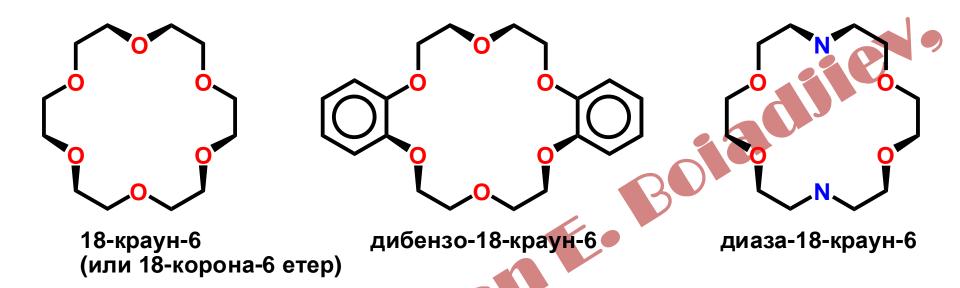

Д. Крам

Ж.-М. Лен Ч. Педерсен

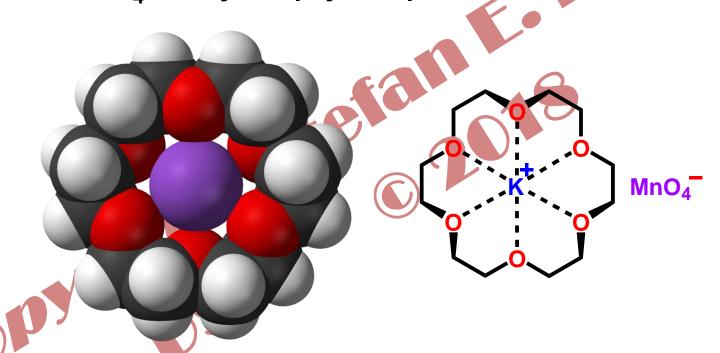
Тетраедричните С атоми в етиленовите звена обуславят определена, неравнинна конформация, наподобяваща корона. Наименованията се образуват по общ формат *x*-краун-*y*, където *x* е общият брой атоми в пръстена и *y* е броят кислородни атоми, напр. 18-краун-6 е 18-членен пръстен с 6 етерни О атома.

Забележете в картата на електростатичния потенциал размера и отрицателния (с червено) характер на кухината в краун етера, 18-краун-6.

Макроциклените полиетери и аза-аналози притежават отлични комплексообразуващи и солватационни свойства. Краун етерите координират стабилно в кухината си (и селективно, в зависимост от структурата им) редица метални катиони, напр. 18-краун-6 свързва здраво К⁺. В резултат, разтворът на 18-краун-6 в неполярен органичен разтворител ще разтвори някои калиеви соли – КМпО₄ в толуен+краун етера е ценен окислител на алкени.

комплекс 18-краун-6 с К+

Това донорно-акцепторно комплексообразуване се отнася към тип "домакин-гост" взаимодействие (host-guest).

За по-малкия Na⁺ е достатъчна по-малка кухина в 15-18 членен краун етер, а за по-големия Cs⁺ – по-голяма в 18-21 краун етер.

Ефектът от използването на краун етерите при разтваряне на неорганични соли във въглеводородни или етерни неполярни разтворители е същият както при разтваряне на солта в полярен DMSO, DMF или HMPA. И в двата случая металният катион е силно солватиран, оставяйки сравнително «гол» анион. Затова реакционната способност на аниона в $S_N 2$ е потресаващо увеличена в присъствие на краун етер.

Пероксиди и епоксиди в биохимични трансформации

Функционални групи:

пероксид

хидропероксид

Вече се срещнахме с междинен хидропероксид:

$$H_3$$
С, CH_3 H_3 С, CH_3 OOH H_3 О+ OOH H_3 О+ OOH OOH

Хидропероксид се образува междинно във втория етап на ракцията хидробориране-окисление.

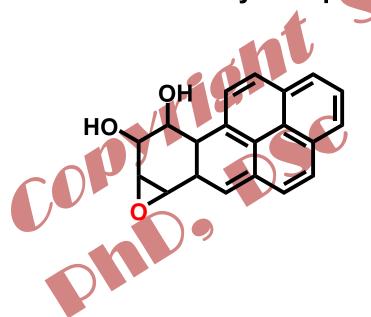
Ние живеем в кислороден свят. Кислородът се намира във всяка клетка. Освен за синтез на полезните за организма съединения и метаболизма до край, до H_2O и CO_2 , кислородът може да причини вреда чрез биосинтез на много активни пероксидни и хидропероксидни радикали, обединени под общото наименование "реактивни кислородни видове" (ROS, reactive oxygen species).

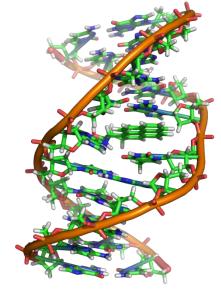
Окислителното разграждане на липиди включва стадии с участие на пероксиден радикал. Инициаторът е $HO^{\bullet}$, който се формира от H_2O_2 . Водородният пероксид се среща в клетките, получен от супероксид (${}^{\bullet}O_2^{-}$), който идва от O_2 .

Ако радикаловата верижна реакция не се прекъсне бързо, може да се увреди клетъчната мембрана, която е съставена главно от лилиди.

"Оксидативен стрес" е дисбаланс между системното (полезно) използване на реактивни кислородни частици и клетъчната способност да ги детоксифицира. Типичен оксидативен стрес води до фаталния край след инфаркт и мозъчен удар (инсулт).

Канцерогенното действие на бензо[а]пирена се дължи на негов метаболит – 7,8-диол-9,10-епоксид, формиран от окислителното действие на цитохром Р450 в митохондриите. Спомняте си колко лесно се отваря тричленния пръстен. От тази висока реактивност идва склонността на метаболита да се скачи ковалентно с нуклеофилния гуанин в ДНК.

Много ензими използват O_2 за синтез на полезни за организма съединения. Междинен хидропероксид се формира в някои техни коензими. В частност, коензимът $FADH_2$ (редуциран флавин аденин динуклеотид) образува хидропероксид (RO-OH), който след протониране доставя еквивалент на електрофила " OH^+ " ($RO-OH+H^+ \to ROH+OH^+$). С него се реализира хидроксилирането на фенолно ядро в биохимични пътища.

$$CH_2CO_2$$
  O_2 O_2 O_2 O_2 O_3 O_4 O_4 O_5 O_5 O_5 O_5 O_6 O_8 O_8

Други хидроксилази хидроксилират фенолно ядро водейки до катехоламини (допамин, адреналин).

Биосинтезът на холестерол започва с епоксидиране на сквален.

Copyright Stefan E. Boiadjiev, PhD © 2018